

POSIEC SIĘ (5) *vb pf*

3 *pl m pers praet* posiekli się (5).

Sł stp brak, Cn s.v. poranić się, Linde brak.

1. *Poranić się wzajemnie bronią sieczną (o wielu) (1)* : Ad manus tandem ventum est, Ná oštátek ku mieczóm przifzli/ Pošiekli fie. Pobili fie. *Mqcz* 209a.

2. *Pozabijać się wzajemnie bronią sieczną (o wielu) (4)* :

posiec się o co (1): Otoż yákyey tu zelżywosci doštał Alexánder/ może tho kázdi obáczyć/ iż mu fiłzkę też iednę wnos zadano/ yáko komu podlejšfemu/ o co máło fie nye pošiekli. *GliczKsiqż C.*

posiec się z kim (1): Zá thego tho Albrechtá Niemcy z Węgry pošiekli fke [!] w Budzyniu *BielKron* 303v.

Zwroty: »posiec się sami miedzy sobą« (1): pewnie cí tám Krołowie [!] boiowáli przeciw łobie/ y pošiekli fie łámi miedzy łobą ieden drugiego [*et caesi sunt mutuo*] *Leop 4.Reg 3/23.*

»do upadu się posiec« (1): wzięwšzy broń w ręce bili fie łpołnie/ áż fie do vpadu pošiekli/ y od łwyc ran poległi *StryjKron* 607.

Synonimy: 1. *pobić się*; 2. *pobić się, pozabijać się, zabić się.*

Formacje współrdzenne cf SIEC.